I

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna)

UREDBE

UREDBA SVETA (ES) št. 260/2009

z dne 26. februarja 2009

o skupnih pravilih za uvoz

(Kodificirana različica)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, in zlasti člena 133 Pogodbe,

ob upoštevanju instrumentov, ki vzpostavljajo skupno ureditev kmetijskih trgov, in instrumentov v zvezi s predelanimi kmetijskimi proizvodi, sprejetih v skladu s členom 308 Pogodbe, predvsem kolikor določajo odstopanje od splošnega načela, da lahko količinske omejitve ali ukrepe z enakim učinkom nadomestijo samo ukrepi, ki jih določajo navedeni instrumenti,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba Sveta (ES) št. 3285/94 z dne 22. decembra 1994 o skupnih pravilih za uvoz in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 518/94 [1] je bila večkrat [2] bistveno spremenjena. Zaradi jasnosti in racionalnosti bi bilo treba navedeno uredbo kodificirati.

(2) Skupna trgovinska politika bi morala temeljiti na enotnih načelih.

(3) Skupnost je sklenila Sporazum o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije (v nadaljevanju STO). Priloga 1A k temu sporazumu vsebuje med drugim Splošni sporazum o carinah in trgovini iz leta 1994 (GATT 1994) in Sporazum o zaščitnih ukrepih.

(4) Sporazum o zaščitnih ukrepih pojasnjuje in utrjuje discipline GATT 1994, predvsem tiste iz člena XIX. Sporazum zahteva odpravo zaščitnih ukrepov, ki niso v skladu s temi pravili, kakršni so prostovoljne omejitve izvoza, tržne ureditve ter vsi drugi podobni uvozni in izvozni ukrepi.

(5) Sporazum o zaščitnih ukrepih obravnava tudi izdelke iz premoga in jekla; Skupna pravila za uvoz, predvsem, kar zadeva zaščitne ukrepe, zato veljajo tudi za te izdelke, brez omejevanja morebitnih ukrepov v zvezi z izvajanjem kakega sporazuma, ki zadeva samo izdelke iz premoga in jekla.

(6) Tekstilni izdelki, ki jih obravnava Uredba Sveta (ES) št. 517/94 z dne 7. marca 1994 o skupnih pravilih za uvoz tekstilnih izdelkov iz nekaterih tretjih držav, ki jih ne urejajo dvostranski sporazumi, protokoli ali drugi dogovori ali druga posebna uvozna pravila Skupnosti [3], so deležni posebne obravnave na ravni Skupnosti in na mednarodni ravni. Zato bi morali biti izključeni iz okvira te uredbe.

(7) Države članice bi morale obvestiti Komisijo o vsaki nevarnosti zaradi uvoznih trendov, ki bi lahko zahtevala nadzor Skupnosti ali uporabo zaščitnih ukrepov.

(8) V takih primerih bi morala Komisija pregledati pogoje in okoliščine, v katerih se uvaža, uvozne trende, različne vidike gospodarskih in trgovinskih situacij in, kjer je to primerno, ukrepe, ki jih je treba uporabiti.

[1] UL L 349, 31.12.1994, str. 53.
[2] Glej Prilogo II.

[3] UL L 67, 10.3.1994, str. 1.

(9) V primerih, pri katerih se izvaja predhodni nadzor Skupnosti, bi bilo treba za sprostitev izdelkov v prosti promet zahtevati predložitev listine o nadzoru, ki izpolnjuje enotna merila. Organi držav članic bi morali izdati ta dokument v določenem roku na zahtevo uvoznika, vendar pa uvoznik s tem ne bi pridobil nikakršne pravice do uvoza. Ta nadzorni dokument bi torej moral biti veljaven samo, dokler uvozna pravila ostanejo nespremenjena.

(10) Države članice in Komisija bi si morale čim bolj izmenjevati informacije, ki izhajajo iz nadzora Skupnosti.

(11) V pristojnosti Komisije in Sveta je, da sprejmeta zaščitne ukrepe, ki jih zahtevajo interesi Skupnosti. Ti interesi bi se morali obravnavati kot celota in bi morali obsegati predvsem interese proizvajalcev, uporabnikov in potrošnikov.

(12) Zaščitni ukrepi proti članici STO so lahko upoštevani samo, če se izdelek uvaža v Skupnost v tako zelo povečanih količinah in pod takimi pogoji in v takih okoliščinah, da povzroča ali grozi, da bo povzročil resno škodo proizvajalcem Skupnosti, ki delajo enake ali neposredno konkurenčne izdelke, razen če mednarodne obveze dovoljujejo odstopanje od tega pravila.

(13) Treba bi bilo opredeliti izraze „resna škoda“, „grožnja resne škode“ in „proizvajalci Skupnosti“ ter opredeliti natančna merila za določanje škode.

(14) Pred uvedbo vsakršnih zaščitnih ukrepov bi morala biti izvedena preiskava, vendar pa lahko Komisija v nujnih primerih uvede začasne ukrepe.

(15) Obstajati bi morale podrobne določbe o začetku preiskav, preverjanj in pregledov, dostopa držav izvoznic in udeleženih strank do zbranih informacij, zaslišanj vpletenih strank in dajanja priložnosti tem strankam, da predstavijo svoja stališča.

(16) Določbe o preiskavah v tej uredbi ne posegajo v pravila Skupnosti ali nacionalna pravila, ki se nanašajo na poslovno skrivnost.

(17) Prav tako je treba določiti roke za začetek preiskav in ugotavljanje, ali so ukrepi primerni ali ne, kar naj omogoča, da se tako ugotavljanje opravi hitro in se tako poveča pravna varnost vpletenih gospodarskih subjektov.

(18) V primerih, pri katerih so zaščitni ukrepi v obliki kvot, raven kvote ne bi smela biti določena niže, kakor znaša povprečna raven uvoza v reprezentativnem obdobju vsaj treh let.

(19) V primerih, pri katerih se kvota deli med države dobaviteljice, se vsaka kvota lahko določi s sporazumom z državami samimi ali pa tako, da se kot osnova vzame raven uvoza v reprezentativnem obdobju. Kljub temu pa bi morala biti mogoča odstopanja od teh pravil, kjer gre za resno škodo in nesorazmerno povečanje uvoza, pod pogojem, da se izvedejo ustrezna posvetovanja v okviru Odbora za zaščitne ukrepe pri STO.

(20) Določeno bi moralo biti maksimalno trajanje zaščitnih ukrepov in določene tudi posebne določbe glede podaljševanja, postopne liberalizacije in ponovnega pregleda takih ukrepov.

(21) Treba je določiti okoliščine, v katerih bi morali biti izdelki, ki prihajajo iz države v razvoju, ki je članica STO, izvzeti iz zaščitnih ukrepov.

(22) Nadzor ali zaščitni ukrepi, ki so omejeni na eno ali več regij v Skupnosti, se lahko izkažejo za primernejše od ukrepov, ki veljajo za celo Skupnost. Vendar pa bi bilo treba take ukrepe dovoljevati samo izjemoma in v primerih, pri katerih ni druge možnosti. Treba je zagotoviti, da so taki ukrepi začasni in povzročajo kar najmanj motenj delovanju notranjega trga.

(23) Zaradi enotnosti uvoznih pravil bi bilo treba formalnosti, ki naj jih izvajajo uvozniki, poenostaviti in poenotiti ne glede na to, kje se blago carini. Zato je zaželeno zagotoviti, da se vse formalnosti izvajajo ob uporabi obrazcev, ki ustrezajo primerkom, priloženim k uredbi.

(24) Listine o nadzoru, ki se izdajajo v zvezi z nadzorom Skupnosti, bi morale veljati po vsej Skupnosti ne glede na to, katera država članica jih je izdala –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

Splošna načela

Člen 1

1. Ta uredba se uporablja za uvoz izdelkov s poreklom iz tretjih držav, razen za:

(a) tekstilne izdelke, ki so predmet posebnih uvoznih pravil iz Uredbe (ES) št. 517/94;

(b) izdelke, ki izvirajo v določenih tretjih državah, navedenih v Uredbi Sveta (ES) št. 519/94 z dne 7. marca 1994 o skupnih pravilih za uvoz iz nekaterih tretjih držav [1].

2. Izdelki iz odstavka 1 se v Skupnost uvažajo prosto in brez poseganja v zaščitne ukrepe, ki so lahko sprejeti v skladu s poglavjem V, zato niso predmet količinskih omejitev.

POGLAVJE II

Postopek obveščanja in posvetovanja v Skupnosti

Člen 2

Države članice obvestijo Komisijo, če se pojavijo uvozni trendi, ki zahtevajo nadzorne ali zaščitne ukrepe. Ta informacija vsebuje dosegljive dokaze, določene na podlagi meril iz člena 10. Komisija takoj predloži to informacijo vsem državam članicam.

Člen 3

1. Posvetovanja se lahko organizirajo bodisi na zahtevo države članice ali na pobudo Komisije.

2. Pričnejo se v osmih delovnih dnevih po tem, ko Komisija prejme informacijo, določeno v členu 2, vsekakor pa preden Skupnost uvede kakršne koli nadzorne ali zaščitne ukrepe.

Člen 4

1. Posvetovanja potekajo v okviru Svetovalnega odbora (v nadaljnjem besedilu „odbor“), ki ga sestavljajo predstavniki vseh držav članic in predstavnik Komisije kot predsednik.

2. Odbor se sestane, ko ga skliče predsednik. Predsednik priskrbi državam članicam vse potrebne informacije v najkrajšem možnem času.

3. Posvetovanja se nanašajo predvsem na:

(a) okoliščine in pogoje uvoza, uvozne trende in različne vidike gospodarske in trgovinske situacije glede na zadevni izdelek;

(b) morebitne ukrepe, ki jih je treba sprejeti.

4. Posvetovanja je po potrebi mogoče izvesti v pisni obliki. Komisija v tem primeru obvesti države članice, ki lahko izrazijo svoje mnenje ali zahtevajo ustno posvetovanje v petih do osmih delovnih dneh, o čemer odloča Komisija.

POGLAVJE III

Preiskovalni postopek Skupnosti

Člen 5

1. Brez poseganja v člen 8 se preiskovalni postopek Skupnosti opravi pred uporabo vsakega zaščitnega ukrepa.

2. Na podlagi dejavnikov iz člena 10 se s preiskavo ugotavlja, ali uvoz zadevnih izdelkov povzroča oziroma grozi, da bo povzročil resno škodo zadevnim proizvajalcem Skupnosti.

3. Uporabijo se naslednje opredelitve:

(a) „resna škoda“ pomeni znatno splošno poslabšanje položaja proizvajalcev Skupnosti;

(b) „grožnja resne škode“ pomeni resno škodo, ki je neizogibna;

(c) „proizvajalci Skupnosti“ pomenijo celoto vseh proizvajalcev enakih ali neposredno konkurenčnih izdelkov, ki delujejo na ozemlju Skupnosti, ali tistih, katerih skupna proizvodnja enakih ali neposredno konkurenčnih izdelkov predstavlja najpomembnejši del skupne proizvodnje teh izdelkov v Skupnosti.

Člen 6

1. Kadar je Komisiji po posvetovanjih iz členov 3 in 4 jasno, da obstaja dovolj dokazov, ki upravičujejo preiskavo, Komisija sproži preiskavo v roku enega meseca od prejema informacije države članice in objavi obvestilo v *Uradnem listu Evropske unije*. Ta objava:

(a) vsebuje povzetek prejetih informacij in zahteva, naj se vse zadevne informacije sporočijo Komisiji;

[1] UL L 67, 10.3.1994, str. 89.

(b) določi rok, v katerem lahko udeležene stranke pisno sporočijo svoja stališča in predložijo informacije, če naj se ta stališča in informacije upoštevajo pri preiskavi;

(c) določi rok, v katerem lahko udeležene stranke zaprosijo za zaslišanje pri Komisiji v skladu z odstavkom 4.

Komisija začne preiskavo, pri čemer deluje v sodelovanju z državami članicami.

2. Komisija si prizadeva priti do vseh informacij, ki jih ima za potrebne in če je to po njenem mnenju primerno, po posvetovanju z odborom poskuša preveriti te informacije pri uvoznikih, trgovcih, posrednikih, proizvajalcih, trgovinskih združenjih in organizacijah.

Komisiji pri izvajanju te naloge pomaga osebje države članice, na katere ozemlju se to preverjanje izvaja, če država članica tako želi.

3. Države članice Komisiji na njeno zahtevo in v skladu s postopki, ki jih Komisija določi, zagotovijo informacije, s katerimi razpolagajo, o razvoju dogodkov na trgu preiskovanega izdelka.

4. Udeležene stranke, ki so se javile v skladu s prvim pododstavkom odstavka 1, in predstavniki države izvoznice lahko na pisno zahtevo pregledajo vse informacije, ki so bile dostavljene Komisiji v zvezi s preiskavo, razen internih dokumentov, ki so jih pripravili organi Skupnosti ali njenih držav članic, če so te informacije pomembne za predstavitev njihovega primera in če niso zaupne v smislu člena 9 in če jih Komisija uporablja v preiskavi.

Udeležene stranke, ki so se javile, lahko sporočijo svoja stališča o zadevnih informacijah Komisiji. Ta stališča se lahko upoštevajo, če so podkrepljena z zadostnimi dokazi.

5. Komisija lahko udeležene stranke zasliši. Te stranke so lahko zaslišane, če so vložile pisno zahtevo v roku, ki je naveden v obvestilu, objavljenem v *Uradnem listu Evropske unije*, pri čemer dokažejo, da bo izid preiskave verjetno vplival nanje in da obstajajo posebni razlogi, zaradi katerih morajo biti zaslišane ustno.

6. Če se informacije ne dostavijo v rokih, ki jih določa ta uredba ali pa Komisija v skladu s to uredbo ali pa je preiskava bistveno ovirana, je mogoče priti do ugotovitev tudi samo na podlagi dostopnih informacij. Če Komisija ugotovi, da je kaka udeležena stranka ali tretja stranka dostavila napačne ali zavajajoče informacije, te informacije zanemari in uporabi razpoložljive informacije.

7. Če po posvetovanjih, navedenih v členih 3 in 4, Komisija oceni, da ni dovolj dokazov, ki bi upravičili preiskavo, obvesti o svoji odločitvi države članice v roku enega meseca po prejemu informacij od držav članic.

Člen 7

1. Ob koncu preiskave Komisija predloži odboru poročilo o rezultatih.

2. Če Komisija v devetih mesecih po začetku preiskave oceni, da nadzorni ali zaščitni ukrepi Skupnosti niso potrebni, se preiskava zaključi v roku enega meseca po predhodnem posvetovanju z odborom.

Odločitev o zaključku preiskave z navedbo glavnih sklepov preiskave in povzetkom razlogov zanjo se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

3. Če Komisija oceni, da so nadzorni in zaščitni ukrepi Skupnosti potrebni, sprejme potrebne odločitve v skladu s poglavjema IV in V najpozneje devet mesecev po začetku preiskave. V izjemnih okoliščinah se lahko ta rok podaljša za največ dva meseca; potem Komisija objavi obvestilo v *Uradnem listu Evropske unije* z navedbo trajanja podaljšanja in s povzetkom razlogov zanj.

Člen 8

1. Določbe tega poglavja v nobenem trenutku ne izključujejo izvajanja nadzornih ukrepov v skladu s členi 11 do 15 ali začasnih zaščitnih ukrepov v skladu s členi 16, 17 in 18.

Začasni zaščitni ukrepi se uporabljajo:

(a) v kritičnih okoliščinah, kjer bi odlašanje povzročilo škodo, ki bi jo bilo težko popraviti, zaradi česar je potrebno takojšnje ukrepanje, in

(b) če predhodna ugotovitev daje jasne dokaze, da je povečani uvoz povzročil resno škodo ali pa grozi, da jo bo povzročil.

Trajanje teh ukrepov ne presega 200 dni.

2. Začasni zaščitni ukrepi imajo obliko povečanja obstoječe ravni carine, ne glede, ali znaša ta nič ali več, če je verjetno, da bo to preprečilo ali popravilo resno škodo.

3. Komisija takoj izvede vse še potrebne preiskovalne ukrepe.

4. Če bi bili začasni zaščitni ukrepi odpravljeni, ker ni resne škode ali grožnje resne škode, se carine, zbrane na podlagi začasnih ukrepov, avtomatično vrnejo v najkrajšem možnem času. Uporabi se postopek, določen v členu 235 in naslednjih členih Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 [1].

Člen 9

1. Informacije, prejete v skladu s to uredbo, se uporabijo samo za namene, zaradi katerih so bile zahtevane.

2. Niti Svet, niti Komisija, niti države članice, niti uradne osebe vseh naštetih ne razkrijejo nobene informacije zaupne narave, prejete v skladu s to uredbo, ali informacije, prejete na zaupni osnovi, če tega predložitelj te informacije izrecno ne dovoli.

3. Vsaka zahteva za zaupnost navaja razloge, zaradi katerih so informacije zaupne.

Vendar, če se izkaže, da zahteva za zaupnost ni upravičena, in če predložitelj informacije ne želi niti objaviti niti dovoliti njenega razkritja v splošnem niti kot povzetek, se zadevne informacije lahko zanemarijo.

4. Informacije se v vsakem primeru štejejo kot zaupne, če je verjetno, da bi njihovo razkritje bistveno škodovalo predložitelju ali viru takih informacij.

5. Odstavki 1 do 4 ne izključujejo sklicevanja organov Skupnosti na splošne informacije in predvsem na razloge, na katerih temeljijo odločitve, sprejete v skladu s to uredbo. Vendar ti organi upoštevajo zakonite interese zadevnih pravnih in fizičnih oseb, da se njihove poslovne skrivnosti ne razkrijejo.

Člen 10

1. Raziskava uvoznih trendov, pogojev, v katerih se ta uvoz izvaja, in iz tega uvoza izhajajoče resne škode ali grožnje resne škode za proizvajalce Skupnosti obravnava predvsem naslednje dejavnike:

(a) količino uvoza, predvsem kjer je prišlo do bistvenega povečanja, bodisi v absolutnem smislu bodisi relativno glede na proizvodnjo ali potrošnjo v Skupnosti;

(b) ceno uvoza, predvsem, kjer je prišlo do znatno nelojalnega nižanja cen v primerjavi s ceno enakega izdelka v Skupnosti;

(c) posledični učinek na proizvajalce v Skupnosti, kakor je razviden iz trendov nekaterih ekonomskih dejavnikov, kakršni so:

— proizvodnja,

— izkoriščenost zmogljivosti,

— zaloge,

— prodaja,

— tržni delež,

— cene (t. j. znižanje cen ali preprečitev zvišanja cen, do katerega bi sicer v normalnem primeru prišlo),

— dobički,

— donos vloženega kapitala,

— denarni tok,

— zaposlenost;

(d) druge dejavnike poleg uvoznih trendov, ki povzročajo ali so morda povzročili škodo zadevnim proizvajalcem Skupnosti.

2. Če se domneva nevarnost resne škode, Komisija tudi razišče, ali je jasno predvidljivo, da se bo neka situacija verjetno razvila v dejansko škodo.

V tej zvezi se lahko upoštevajo dejavniki, kakršni so:

(a) stopnja rasti izvoza v Skupnost;

[1] UL L 302, 19.10.1992, str. 1.

(b) izvozna zmogljivost v državi porekla ali izvoza, kakršna je ali pa verjetno bo v predvidljivi prihodnosti, in verjetnost, da se bo ta zmogljivost uporabila za izvažanje v Skupnost.

POGLAVJE IV

Nadzor

Člen 11

1. Če uvozni trend izdelka s poreklom iz tretje države, obravnavan v tej uredbi, grozi, da bo povzročil škodo proizvajalcem Skupnosti, in če interesi Skupnosti tako zahtevajo, je lahko, če je to primerno, uvoz tega izdelka predmet:

(a) naknadnega nadzora Skupnosti, ki se izvaja v skladu z določbami iz odločitve iz odstavka 2;

(b) predhodnega nadzora Skupnosti, ki se izvaja v skladu s členom 12.

2. Sklep o uvedbi nadzora sprejme Komisija v skladu s postopkom, določenim v drugem pododstavku člena 16 (6) in členu 16(7).

3. Trajanje veljavnosti nadzornih ukrepov je omejeno. Če ni določeno drugače, prenehajo veljati ob koncu drugega šestmesečnega obdobja, ki sledi šestmesečnemu obdobju po njihovi uvedbi.

Člen 12

1. Izdelki, ki so predmet predhodnega nadzora Skupnosti, se lahko sprostijo v prosti promet samo ob predložitvi listine o nadzoru. Tako listino brezplačno izda pristojni organ, ki ga imenujejo države članice, za katero koli zahtevano količino in najkasneje v petih delovnih dneh po tem, ko pristojni nacionalni organ prejme zahtevek katerega koli uvoznika Skupnosti, ne glede na to, kje v Skupnosti ima svojo poslovno enoto. Šteje se, da so pristojni nacionalni organi prejeli ta zahtevek najkasneje v treh delovnih dneh po njeni oddaji, razen če se dokaže drugače.

2. Listina o nadzoru se izpolni na obrazcu, ki ustreza vzorcu v Prilogi I.

Razen kjer odločitev o uvedbi nadzora določa drugače, mora uvoznikov zahtevek za listino o nadzoru vsebovati le naslednje:

(a) polno ime in naslov vlagatelja (vključno s številkami telefona in faksa in številko, ki identificira vlagatelja pri pristojnem nacionalnem organu) in vlagateljevo registracijsko številko DDV, če je zavezanec za DDV,

(b) kjer je ustrezno polno ime in naslov deklaranta ali zastopnika, ki ga je imenoval vlagatelj (vključno s telefonsko številko in številko faksa),

(c) opis blaga z naslednjimi podatki:

— trgovsko ime,

— oznako kombinirane nomenklature,

— kraj porekla in kraj odpreme;

(d) deklarirano količino v kg in, kjer je ustrezno, drugi dodatni enoti (pari, kosi itd.);

(e) vrednost blaga CIF na meji Skupnosti v evrih;

(f) naslednjo izjavo, ki jo podpiše in datira vlagatelj, z vlagateljevim imenom, izpisanim z velikimi tiskanimi črkami:

„Spodaj podpisani potrjujem, da so informacije v tem zahtevku resnične in dane v dobri veri, in da imam sedež v Skupnosti.“

3. Listina o nadzoru velja po vsej Skupnosti, ne glede na to, katera država članica jo izda.

4. Ugotovitev, da cena na enoto, pri kateri se izvaja transakcija, presega tisto, navedeno v listini o nadzoru, za manj kakor 5 % ali da skupna količina izdelkov, predloženih za uvoz, presega količino, navedeno na listini o nadzoru, za manj kakor 5 %, ne prepreči sprostitve zadevnega izdelka v prosti promet. Komisija lahko po tem, ko sliši mnenja, izražena v odboru, in upošteva naravo izdelkov in druge posebne značilnosti zadevnih transakcij, določi drugačen odstotek, ki pa navadno ne bi smel presegati 10 %.

5. Listine o nadzoru se lahko uporabljajo samo tako dolgo, dokler veljajo dogovori o liberalizaciji uvoza, ki se nanašajo na zadevno transakcijo. Te listine o nadzoru se v nobenem primeru ne smejo uporabljati po poteku obdobja, ki je bilo določeno istočasno in po istem postopku kakor sama uveljavitev nadzora in ki upošteva naravo izdelkov in druge posebne značilnosti transakcij.

6. Če tako zahteva odločitev, sprejeta v skladu s členom 11, je treba dokazati poreklo izdelkov, ki so pod nadzorom Skupnosti, s potrdilom o poreklu. Ta odstavek ne vpliva na druge določbe, povezane s predložitvijo kakega takega potrdila.

7. Kadar je izdelek, ki je pod predhodnim nadzorom Skupnosti, predmet regionalnih zaščitnih ukrepov v državi članici, se lahko navedena uvozna listina nadomesti z listino o nadzoru, ki jo izda ta država članica.

8. Obrazci listin o nadzoru in delne listine o nadzoru se izdajo v dvojniku, pri čemer se en izvod označen kot „Izvod za imetnika“, ki nosi številko 1 izda vlagatelju, drugi izvod, ki je označen kot „Izvod za pristojni organ“, ki nosi številko 2, pa se zadrži organ izdaje. Za upravne namene lahko pristojni organ pripne dodatne izvode k obrazcu 2.

9. Obrazci se natisnejo na bel, klejen, brezlesni pisalni papir, ki tehta med 55 in 65 gramov na kvadratni meter. Merijo 210 × 297 mm; razmak med vrsticami pa je 4,24 mm (šestino palca); oblikovanju obrazca je potrebno natančno slediti. Obe strani obrazca morata imeti ozadje s tiskanim vzorcem „guilloche“ v rumeni barvi, tako da je vsako ponarejanje z mehanskimi ali kemičnimi sredstvi opazno že na prvi pogled.

10. Države članice so odgovorne za tiskanje obrazcev. Obrazce lahko natisnejo tiskarji, ki jih imenuje država članica, v kateri imajo sedež. V tem primeru mora biti na vsakem obrazec razvidno imenovanje. Vsak obrazec mora vsebovati ime in naslov tiskarja ali oznako, na podlagi katere se ga lahko identificira.

Člen 13

Če uvoz izdelka ni postal predmet predhodnega nadzora Skupnosti v osmih delovnih dnevih po zaključku posvetovanj iz členov 3 in 4, lahko Komisija v skladu s členom 18 uvede nadzor, omejen na uvoz v eno ali več regij Skupnosti.

Člen 14

1. Izdelki pod regionalnim nadzorom se lahko sprostijo v prosti promet v zadevni regiji samo po predložitvi listine o nadzoru. To listino brezplačno izda pristojni organ, ki ga imenujejo države članice, za katero koli zahtevano količino in najkasneje v petih delovnih dneh po tem, ko je pristojni nacionalni organ prejel zahtevek katerega koli uvoznika Skupnosti, ne glede na to, kje v Skupnosti ima svojo poslovno enoto. Šteje se, da je pristojni nacionalni organ prejel zahtevek najkasneje v treh delovnih dneh po oddaji, razen če ni drugače dokazano. Listine o nadzoru se lahko uporablja samo dokler ostanejo dogovori o uvozu liberalizirani glede zadevnih poslov.

2. Uporablja se člen 2(2).

Člen 15

1. Države članice v primeru nadzora na ravni Skupnosti ali regionalnega nadzora v prvih 10 dneh vsakega meseca sporočijo Komisiji:

(a) pri predhodnem nadzoru podrobnosti glede vsot denarja (računano na osnovi cen CIF) in količin blaga, za katere so bile v preteklem obdobju izdane ali odobrene listine o nadzoru;

(b) v vsakem primeru podrobnosti o uvozu iz obdobja pred obdobjem, o katerem govori točka (a).

Informacije, ki jih dostavijo države članice, so razčlenjene po izdelkih in po državah.

Istočasno in po istem postopku kot nadzorni režim se lahko določijo tudi drugačne določbe.

2. Če narava izdelkov ali posebne okoliščine tako zahtevajo, lahko Komisija na zahtevo države članice ali na lastno pobudo spremeni časovne razporede za predložitev teh informacij.

3. Komisija o tem ustrezno obvesti države članice.

POGLAVJE V

Zaščitni ukrepi

Člen 16

1. Če se izdelek uvaža v Skupnost v tako izrazito povečanih količinah in/ali na tak način in pod takimi pogoji, da povzroča ali grozi, da bo povzročil resno škodo proizvajalcem Skupnosti, lahko Komisija, da bi zaščitila interese Skupnosti, na zahtevo države članice ali na lastno pobudo:

(a) omeji čas veljavnosti listin o nadzoru v smislu člena 12, ki jih je treba izdati po začetku veljavnosti tega ukrepa;

(b) spremeni uvozna pravila za zadevni izdelek, tako da je njegova sprostitev v prosti promet pogojena s predložitvijo uvoznega dovoljenja, katerega odobritev urejajo določbe in omejitve, ki jih določi Komisija.

Ukrepi iz točk (a) in (b) začnejo veljati takoj.

2. Kar zadeva članice STO, se ukrepi iz odstavka 1 izvajajo samo, če sta izpolnjena oba pogoja iz prvega pododstavka.

3. Če se določa kvota, se upoštevajo predvsem:

(a) želja po kar največjem možnem ohranjanju tradicionalnih trgovinskih tokov;

(b) obseg blaga, izvoženega v okviru pogodb, ki so bile sklenjene pod normalnimi pogoji pred začetkom veljavnosti zaščitnih ukrepov v smislu tega poglavja, če je zadevna država članica obvestila Komisijo o teh pogodbah;

(c) potreba izogniti se ogrožanju doseganja cilja, zadanega pri določitvi kvote.

Nobena kvota ni določena manjša, kakor je povprečna raven uvoza v zadnjih treh reprezentativnih letih, za katera so dostopni statistični podatki, razen če je potrebna drugačna raven za preprečitev ali popravilo resne škode.

4. V primerih, pri katerih se kvota razdeli med države dobaviteljice, se je mogoče dogovoriti o delitvi s tistimi izmed njih, ki imajo močan interes za dobavo zadevnega proizvoda za uvoz v Skupnost.

Če dogovor ni mogoč, se kvota razdeli med države dobaviteljice sorazmerno njihovemu deležu uvoza tega proizvoda v Skupnost v teku prejšnjega reprezentativnega obdobja, pri čemer se ustrezno upoštevajo vsi specifični dejavniki, ki so morda vplivali ali pa še vedno vplivajo na trgovanje z izdelkom.

Pod pogojem izpolnitve njene obveze zagotoviti, da se posvetovanja izvajajo pod pokroviteljstvom Odbora za zaščitne ukrepe pri STO, se lahko Skupnost kljub temu odreče tej metodi delitve ob resni škodi, če uvoz, ki izvira iz ene ali več držav dobaviteljic narašča s čezmernim odstotkom glede na skupno povečevanje uvoza zadevnega izdelka v prejšnjem reprezentativnem obdobju.

5. Ukrepi iz tega člena veljajo za vsak izdelek, ki se sprosti v prosti promet po njihovem začetku veljavnosti. V skladu s členom 18 jih je mogoče omejiti na eno ali več regij Skupnosti.

Vendar pa ti ukrepi ne preprečijo sprostitve v prosti promet za izdelke, ki so že na poti v Skupnost pod pogojem, da končnega cilja teh izdelkov ni mogoče spremeniti in da te izdelke, ki se lahko v skladu s členi 11 in 12 sprostijo v prosti promet samo po predložitvi listine o nadzoru, dejansko spremlja taka listina.

6. Kjer je država članica zahtevala posredovanje Komisije, ta sprejme odločitev v roku največ petih delovnih dni po prejemu takega zahtevka.

Vsaka odločitev, ki jo sprejme Komisija v skladu s tem členom, se sporoči Svetu in državam članicam. Vsaka država članica lahko v roku enega meseca po dnevu tega sporočila preloži odločitev Svetu.

7. Če država članica predloži odločitev Komisije Svetu, lahko Svet, ki se pri tem odloča na podlagi kvalificirane večine, potrdi, spremeni ali zavrne to odločitev.

Če v roku treh mesecev po predložitvi zadeve Svetu ta ne sprejme nobene odločitve, velja, da je odločitev Komisije zavrnjena.

Člen 17

Kjer interesi Skupnosti tako zahtevajo, lahko Svet, na podlagi kvalificirane večine, na predlog Komisije, ki je sestavljen v skladu s pogoji iz poglavja III, sprejme ustrezne ukrepe, da prepreči uvoz izdelka v Skupnost v tako zelo povečanih količinah in/ali v takih pogojih, da bi ta uvoz povzročil ali grozil, da bo povzročil resno škodo proizvajalcem enakih ali neposredno konkurenčnih izdelkov v Skupnosti.

Uporablja se člen 16(2) do (5).

Člen 18

Kjer se izkaže, predvsem na podlagi dejavnikov iz člena 10, da so pogoji, določeni za sprejetje ukrepov v skladu s členoma 11 in 16, izpolnjeni v eni ali več regijah Skupnosti, lahko Komisija po tem, ko je pregledala alternativne rešitve, izjemoma odobri izvajanje nadzornih ali zaščitnih ukrepov, ki so omejeni na zadevne regije, če meni, da so ukrepi, ki se izvajajo na taki ravni, bolj primerni kakor ukrepi, ki bi se izvajali po vsej Skupnosti.

Ti ukrepi morajo biti začasni in morajo čim manj motiti delovanje notranjega trga.

Ukrepi se sprejmejo v skladu z določbami iz členov 11 in 16.

Člen 19

Noben zaščitni ukrep se ne sme uporabiti za izdelek s poreklom iz države v razvoju, ki je članica STO, če delež te države pri uvozu izdelka v Skupnost ne presega 3 %, pod pogojem, da države v razvoju, ki so članice STO in katerih delež je manjši od 3 % uvoza, skupaj ne presegajo 9 % skupnega uvoza izdelka v Skupnost.

Člen 20

1. Trajanje zaščitnih ukrepov mora biti omejeno na časovno obdobje, ki je potrebno za preprečitev ali popravilo resne škode in za olajšanje prilagoditve proizvajalcev Skupnosti. To obdobje ne sme presegati štirih let, pri čemer ta čas obsega tudi vse morebitne začasne ukrepe.

2. To začetno obdobje se lahko podaljša, razen ob ukrepih iz tretjega pododstavka člena 16(4), pod pogojem, da se ugotovi, da:

(a) je zaščitni ukrep še naprej nujen, da se prepreči ali popravi resna škoda;

(b) obstajajo dokazi, da se proizvajalci Skupnosti prilagajajo.

3. Podaljšanje se sprejme v skladu s pogoji iz poglavja III in z uporabo enakih postopkov, kot so predvideni za začetne ukrepe. Tako podaljšani ukrep ni bolj omejevalen, kakor je bil na koncu začetnega obdobja.

4. Če trajanje ukrepa presega eno leto, se mora ukrep postopno liberalizirati v rednih intervalih v obdobju izvajanja, vključno z obdobjem podaljšanja.

5. Skupno obdobje izvajanja zaščitnega ukrepa, vključno z obdobjem kakršnega koli začasnega ukrepa, začetnega obdobja izvajanja in kakršne koli njegove odložitve, ne sme presegati osem let.

Člen 21

1. V času, ko se izvaja kakršen koli nadzorni ali zaščitni ukrep v skladu s poglavjema IV in V, v odboru potekajo posvetovanja, bodisi na zahtevo države članice ali na pobudo Komisije. Če trajanje zaščitnega ukrepa presega tri leta, Komisija zahteva taka posvetovanja najpozneje na sredini obdobja izvajanja tega ukrepa. Namen takih posvetovanj je:

(a) pregledati učinke ukrepa;

(b) določiti, ali in kako je primerno pospešiti liberalizacijo;

(c) ugotoviti, ali je izvajanje ukrepa še potrebno.

2. Kadar na podlagi posvetovanj iz odstavka 1 Komisija meni, da je treba kateri koli nadzorni ali zaščitni ukrep iz členov 11, 13, 16, 17 in 18 preklicati ali spremeniti, ravna na naslednji način:

(a) če ukrep uvede Svet, mu Komisija predlaga, da ga prekliče ali spremeni. Svet odloča na podlagi kvalificirane večine;

(b) v vseh drugih primerih Komisija spremeni ali prekliče zaščitni ali nadzorni ukrep Skupnosti.

Če se odločitev nanaša na regionalne nadzorne ukrepe, velja od šestega dneva po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 22

1. Kadar je za uvoz izdelka že veljal zaščitni ukrep, za ta izdelek ne veljajo več nadaljnji tovrstni ukrepi, dokler ne poteče obdobje, ki je enako trajanju prejšnjega ukrepa. Tako obdobje ni krajše od dveh let.

2. Ne glede na odstavek 1 je mogoče za izdelek ponovno uvesti zaščitni ukrep za 180 dni ali manj, če:

(a) je poteklo vsaj eno leto od datuma uvedbe zaščitnega ukrepa za uvoz tega izdelka in

(b) tak zaščitni ukrep ni bil uveden za isti izdelek več kakor dvakrat v petletnem obdobju neposredno pred datumom uvedbe ukrepa.

POGLAVJE VI

Končne določbe

Člen 23

Kadar interesi Skupnosti tako zahtevajo, lahko Svet, ki odloča na podlagi kvalificirane večine, na predlog Komisije sprejme ustrezne ukrepe, da omogoči izvajanje in izpolnjevanje pravic in obveznosti Skupnosti ali vseh njenih držav članic, posebno tistih, ki se nanašajo na trgovanje z bazičnimi proizvodi, na mednarodni ravni.

Člen 24

1. Ta uredba ne preprečuje izpolnjevanja obveznosti, ki izhajajo iz posebnih pravil, vsebovanih v sporazumih, sklenjenih med Skupnostjo in tretjimi državami.

2. Brez poseganja v druge določbe Skupnosti ta uredba državam članicam ne preprečuje, da sprejemajo ali izvajajo:

(a) prepovedi, količinske omejitve ali nadzorne ukrepe na podlagi javne morale, javnega reda ali javne varnosti; varovanje zdravja in življenja ljudi, živali ali rastlin, varstvo nacionalnih bogastev z umetniško, zgodovinsko ali arheološko vrednostjo ali varstvo industrijske in poslovne lastnine;

(b) posebne formalnosti glede devizne menjave;

(c) formalnosti, ki se uvajajo kot posledica mednarodnih sporazumov v skladu s Pogodbo.

Države članice obvestijo Komisijo o ukrepih ali formalnosti, ki jih nameravajo uvesti ali spremeniti v skladu s prvim pododstavkom.

Ob izjemni nujnosti se zadevni nacionalni ukrepi ali formalnosti sporočijo Komisiji takoj po njihovem sprejetju.

Člen 25

1. Ta uredba ne posega v delovanje instrumentov, ki vzpostavljajo skupno ureditev kmetijskih trgov, ali upravnih določb na ravni Skupnosti ali posameznih držav, ki so iz njih izpeljane, ali specifičnih instrumentov, ki se uporabljajo za blago, ki je rezultat predelave kmetijskih proizvodov. Deluje kot dopolnilo tem instrumentom.

2. Pri izdelkih, za katere se uporabljajo instrumenti iz odstavka 1, ne veljajo členi od 11 do 15 in člen 22 za tiste izdelke, za katere pravila Skupnosti o trgovini s tretjimi državami zahtevajo predložitev dovoljenja ali druge uvozne listine.

Členi 16, 18 in 21 do 24 ne veljajo za tiste izdelke, za katere navedena pravila določajo izvajanje količinskih uvoznih omejitev.

Člen 26

Uredba (ES) št. 3285/94, kakor je bila spremenjena z akti, navedenimi v Prilogi II, se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo za sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge III.

Člen 27

Ta uredba začne veljati na dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 26. februarja 2009

Za Svet

Predsednik

I. LANGER

PRILOGA I

EVROPSKA SKUPNOST **LISTINA O NADZORU**

Izvod imetnika

1

1. **Prejemnik**
(ime, polni naslov, država, davčna številka)

2. **Številka izdaje**

3. **Predvideni kraj in datum uvoza**

4. **Pristojni organ, za izdajo**
(ime, naslov in telefonska številka)

5. **Deklarant/zastopnik**
(ime in polni naslov)

6. **Država porekla**
(in šifra po geonomenklaturi)

7. **Država odpreme**
(in šifra po geonomenklaturi)

8. **Zadnji dan veljavnosti**

1

9. **Opis blaga**

10. **Oznaka KN in kategorija**

11. **Količina v kilogramih (neto masa) ali v dodatnih enotah**

12. **Vrednost v eurih, CIF na meji Skupnosti**

13. **Nadaljnje podrobnosti**

14. **Zaznamek pristojnega organa**

Datum: .....

Podpis: ..... Žig

15. **ODPIS** Razpoložljivo količino navedite v delu 1 stolpca 17 in pripisano količino v delu 2 istega stolpca.			
16. **Neto količina** (neto masa ali druga merska enota z navedbo enote)		19. **Carinska listina** (vrsta in številka) **ali številka izpiska in datum odpisa**	20. **Ime, država članica, žig in podpis organa odpisa**
17. **S številko**	18. **Z besedo za odpisano količino**		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Dodatne strani se pripnejo zraven.

EVROPSKA SKUPNOST **LISTINA O NADZORU**

Izvod za pristojni organ izdaje

2

1. **Prejemnik**
(ime, polni naslov, država, davčna številka)

2. **Številka izdaje**

3. **Predvideni kraj in datum uvoza**

4. **Pristojni organ, za izdajo**
(ime, naslov in telefonska številka)

5. **Deklarant/zastopnik**
(ime in polni naslov)

6. **Država porekla**
(in šifra po geonomenklaturi)

7. **Država odpreme**
(in šifra po geonomenklaturi)

8. **Zadnji dan veljavnosti**

2

9. **Opis blaga**

10. **Oznaka KN in kategorija**

11. **Količina v kilogramih (neto masa) ali v dodatnih enotah**

12. **Vrednost v eurih, CIF na meji Skupnosti**

13. **Nadaljnje podrobnosti**

14. **Zaznamek pristojnega organa**

Datum: .....

Podpis: ..... Žig

15. **ODPIS**

Razpoložljivo količino navedite v delu 1 stolpca 17 in pripisano količino v delu 2 istega stolpca.

16. **Neto količina** (neto masa ali druga merska enota z navedbo enote)		19. **Carinska listina** (vrsta in številka) **ali številka izpiska in datum odpisa**	20. **Ime, država članica, žig in podpis organa odpisa**
17. **S številko**	18. **Z besedo za odpisano količino**		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Dodatne strani se pripnejo zraven.

PRILOGA II

Razveljavljena uredba s spremembami

(iz člena 26)

Uredba Sveta (ES) št. 3285/94 (UL L 349, 31.12.1994, str. 53)	
Uredba Sveta (ES) št. 139/96 (UL L 21, 27.1.1996, str. 7)	Samo člen 1 in Priloga
Uredba Sveta (ES) št. 2315/96 (UL L 314, 4.12.1996, str. 1)	Samo člen 1(3) in Priloga III
Uredba Sveta (ES) št. 2474/2000 (UL L 286, 11.11.2000, str. 1)	Samo člen 1(3) in Priloga III
Uredba Sveta (ES) št. 2200/2004 (UL L 374, 22.12.2004, str. 1)	Samo člen 2

PRILOGA III

KORELACIJSKA TABELA

Uredba (ES) št. 3285/94	Ta uredba
Naslov I	Poglavje I
Člen 1	Člen 1
Naslov II	Poglavje II
Členi 2, 3 in 4	Členi 2, 3 in 4
Naslov III	Poglavje III
Člen 5	Člen 5
Člen 6(1), uvodno besedilo	Člen 6(1), prvi pododstavek, uvodni stavek, začetno besedilo
Člen 6(1)(a)	Člen 6(1), prvi pododstavek, uvodni stavek, končno besedilo in točke (a), (b) in (c)
Člen 6(1)(b)	Člen 6(1), drugi pododstavek
Člen 6(2), prvi in drugi pododstavek	Člen 6(2), prvi in drugi pododstavek
Člen 6(2), tretji in četrti pododstavek	Člen 6(4), prvi in drugi pododstavek
Člen 6(3)	Člen 6(3)
Člen 6(4)	Člen 6(5)
Člen 6(5)	Člen 6(6)
Člen 6(6)	Člen 6(7)
Člen 7(1)	Člen 7(1)
Člen 7(2), prvi stavek	Člen 7(2), prvi pododstavek
Člen 7(2), drugi stavek	Člen 7(2), drugi pododstavek
Člen 7(3)	Člen 7(3)
Člen 8(1), prvi pododstavek	Člen 8(1), prvi pododstavek
Člen 8(1), drugi pododstavek, uvodno besedilo	Člen 8(1), drugi pododstavek, uvodno besedilo
Člen 8(1), drugi pododstavek, prva in druga alinea	Člen 8(1), drugi pododstavek, točki (a) in (b)
Člen 8(2)	Člen 8(1), tretji pododstavek
Člen 8(3)	Člen 8(2)
Člen 8(4)	Člen 8(3)
Člen 8(5)	Člen 8(4)
Člen 9(1)	Člen 9(1)
Člen 9(2)(a)	Člen 9(2)
Člen 9(2)(b), prvi pododstavek	Člen 9(3), prvi pododstavek
Člen 9(2)(b), drugi pododstavek	Člen 9(3), drugi pododstavek
Člen 9(3)	Člen 9(4)
Člen 9(4)	Člen 9(5)
Člen 10(1)	Člen 10(1)
Člen 10(2), uvodne besede, prvi stavek	Člen 10(2), prvi pododstavek
Člen 10(2), uvodne besede, drugi stavek	Člen 10(2), drugi pododstavek, uvodno besedilo

Uredba (ES) št. 3285/94	Ta uredba
Člen 10(2), točki (a) in (b)	Člen 10(2), drugi pododstavek, točki (a) in (b)
Naslov IV	Poglavje IV
Členi 11 do 15	Členi 11 do 15
Naslov V	Poglavje V
Člen 16(1) in (2)	Člen 16(1) in (2)
Člen 16(3)(a), uvodni stavek	Člen 16(3), prvi pododstavek, uvodni stavek
Člen 16(3)(a), prva, druga in tretja alinea	Člen 16(3), prvi pododstavek, točke (a), (b) in (c)
Člen 16(3)(b)	Člen 16(3), drugi pododstavek
Člen 16(4)(a), prvi pododstavek	Člen 16(4), prvi pododstavek
Člen 16(4)(a), drugi pododstavek	Člen 16(4), drugi pododstavek
Člen 16(4)(b)	Člen 16(4), tretji pododstavek
Člen 16(5)(a)	Člen 16(5), prvi pododstavek
Člen 16(5)(b)	Člen 16(5), drugi pododstavek
Člen 16(6)	Člen 16(6), prvi pododstavek
Člen 16(7)	Člen 16(6), drugi pododstavek
Člen 16(8)	Člen 16(7)
Členi 17 do 19	Členi 17 do 19
Člen 20(1)	Člen 20(1)
Člen 20(2), uvodni stavek	Člen 20(2), uvodni stavek
Člen 20(2), prva in druga alinea	Člen 20(2)(a) in (b)
Člen 20(3) do (5)	Člen 20(3) do (5)
Člena 21 in 22	Člena 21 in 22
Naslov VI	Poglavje VI
Člen 23	Člen 23
Člen 24(1)	Člen 24(1)
Člen 24(2)(a), uvodni stavek	Člen 24(2), prvi pododstavek, uvodni stavek
Člen 24(2)(a), točke (i) do (iii)	Člen 24(2), prvi pododstavek, točke (a) do (c)
Člen 24(2)(b), prvi stavek	Člen 24(2), drugi pododstavek
Člen 24(2)(b), drugi stavek	Člen 24(2), tretji pododstavek
Člen 25	Člen 25
Člen 26	—
Člen 27	—
—	Člen 26
Člen 28	Člen 27
Priloga I	Priloga I
—	Priloga II
—	Priloga III